

บทที่ 5

ผลการศึกษา

การวิเคราะห์ผลการศึกษาค่าความมีประสิทธิภาพของธนาคารพาณิชย์ จะแบ่งออกเป็น 2 ส่วนด้วยกันคือ ส่วนที่หนึ่ง กล่าวถึงการประมาณค่าความมีประสิทธิภาพของธนาคารพาณิชย์ไทยในช่วงตั้งแต่ พ.ศ. 2540 – 2546 และในส่วนที่สอง จะกล่าวถึงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความมีประสิทธิภาพ กับตัวแปรต่าง ๆ ที่คาดว่าจะมีผลต่อประสิทธิภาพ

5.1 ผลการประมาณค่าความมีประสิทธิภาพของธนาคารพาณิชย์

ในการประมาณค่าเพื่อหาความไม่มีประสิทธิภาพของธนาคารพาณิชย์ ประการแรก ต้องทำการประมาณ Frontier ของมูลค่าตลาด (Market Value Frontier) โดยสร้าง Function Form ของความสัมพันธ์ของมูลค่าตลาดของสินทรัพย์ของธนาคาร เพื่อเป็นขอบเขตในการวัดความเบี่ยงเบนของมูลค่าตลาดในแต่ละธนาคาร ดังสมการที่ 4.1

$$MVA_{i,t} = \beta_0 + \beta_1 (BVA_{i,t}) + \beta_2 (BVA_{i,t})^2 + \varepsilon_i \quad (4.1)$$

ผลของการประมาณฟังก์ชันความสัมพันธ์ของมูลค่าตลาดกับมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ของธนาคาร โดยวิธีการประมาณแบบภาวะน่าจะเป็นสูงสุด (Maximum Likelihood Estimation) โดยใช้ข้อมูลของธนาคารพาณิชย์ 13 แห่ง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540 – 2546 รวม 7 ปี พบความสัมพันธ์เป็นดังนี้

$$MVA = 0.0146 + 0.9678 BVA + 0.0646 BVA^2$$

(1.6740) (29.4792)*** (2.2143)**

Sigma-squared	0.0012670	Log likelihood function	201.98718
Gamma	0.59853603	LR test of the one-sided error	14.36872
Number of observations	89	with number of restrictions	3

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่า T – statistics

*** หมายถึง ความมีนัยสำคัญ ณ ระดับความเชื่อมั่น 99%

** หมายถึง ความมีนัยสำคัญ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95%

จากความสัมพันธ์ในฟังก์ชันมูลค่าตลาดของสินทรัพย์ จะเห็นได้ว่ามูลค่าตามบัญชีจะมีความสัมพันธ์ทางบวกต่อมูลค่าตลาด ทั้งนี้เนื่องจาก มูลค่าตามบัญชีจะเปรียบเป็นมูลค่ายุติธรรมของราคาทรัพย์สินที่รายงานไว้ในงบการเงิน เมื่อมูลค่าตามบัญชีมีฐานะที่ดีขึ้น ก็สามารถคาดได้ว่ามูลค่าตลาดของสินทรัพย์ก็น่าจะเพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน

ในการประมาณค่าความมีประสิทธิภาพของธนาคาร i ในปีที่ t จะวัดจากมูลค่าตลาดของธนาคารที่หายไป โดยจะดูเทียบจากความเบี่ยงเบนของมูลค่าตลาดของธนาคาร จากเส้น Frontier ของมูลค่าตลาด (Market Value Frontier) ที่ได้ประมาณขึ้น ซึ่งถือเป็นมูลค่าตลาดสูงสุดที่สามารถมีได้ และวัดค่าความมีประสิทธิภาพออกมาเป็นสัดส่วน ระหว่างมูลค่าตลาดของธนาคาร (Observed Market Value) กับมูลค่าตลาดสูงสุดที่สามารถมีได้ โดยค่าของความมีประสิทธิภาพจะที่คำนวณได้ จะมีค่าอยู่ระหว่าง $0 - 1$ ถ้าค่าเข้าใกล้ 0 จะแสดงว่าธนาคารพาณิชย์ที่ i มีประสิทธิภาพต่ำ แต่ถ้ามีค่าเข้าใกล้ 1 ก็จะแสดงว่าธนาคารพาณิชย์ที่ i มีประสิทธิภาพสูง ซึ่งในการประมาณค่าความมีประสิทธิภาพของธนาคารจะใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ คือ โปรแกรม FRONTIER Version 4.1 ได้ค่าความมีประสิทธิภาพของธนาคารพาณิชย์ออกมาดังตารางที่ 5.1

ศูนย์วิทยพัชยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.1 ค่าความมีประสิทธิภาพของธนาคารพาณิชย์

ธนาคาร	2540	2541	2542	2543	2544	2545	2546	ค่าเฉลี่ย
กสิกรไทย	0.9894	0.9910	0.9923	0.9935	0.9945	0.9953	0.9960	0.9931
กรุงไทย	0.9808	0.9837	0.9861	0.9882	0.9900	0.9915	0.9928	0.9876
เอเชีย	0.9665	0.9715	0.9758	0.9794	0.9825	0.9851	0.9874	0.9783
กรุงศรีอยุธยา	0.9488	0.9565	0.9630	0.9686	0.9733	0.9773	0.9807	0.9669
ทหารไทย	0.9486	0.9563	0.9629	0.9684	0.9732	0.9772	0.9806	0.9668
นครหลวงไทย	0.9398	0.9488	0.9565	0.9631	0.9686	0.9733	0.9773	0.9611
กรุงเทพ	0.9328	0.9429	0.9514	0.9587	0.9649	0.9702	0.9747	0.9565
ศรีนคร	0.9366	0.9461	0.9542	0.9611	0.9669			0.9530
ไทยธนาคาร	0.9216	0.9334	0.9434	0.9519	0.9591	0.9653	0.9705	0.9493
ไทยพาณิชย์	0.9067	0.9207	0.9326	0.9427	0.9513	0.9586	0.9648	0.9396
ไทยทุน	0.8827	0.9003	0.9153	0.9280	0.9388	0.9480	0.9558	0.9241
เสตนคาร์ดชาร์เตอร์นครธน	0.7603	0.7963	0.8269	0.8529	0.8750	0.8937	0.9097	0.8450
รัตนสิน	0.6819	0.7297	0.7703	0.8048	0.8341	0.8590	0.8802	0.7943

หมายเหตุ : ธนาคารที่รวมการคำนวณกิจกรรมการกับธนาคารนครหลวงไทย ตั้งแต่วันที่ 1 เม.ย. 2545

ที่มา : จากการศึกษา

จากผลการศึกษาพบว่า ธนาคารกสิกรไทย มีความมีประสิทธิภาพในระยะ 7 ปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2540 – 2546 มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.9931 กล่าวคือ ธนาคารกสิกรไทยสามารถสร้างมูลค่าตลาดของสินทรัพย์ของธนาคาร ได้ใกล้เคียงกับมูลค่าตลาดสูงที่สุดเท่าที่ธนาคารในระบบจะสามารถมีได้ ทั้งนี้เป็นผลเนื่องมาจากคุณภาพของสินเชื่อ ความสามารถในการสร้างกำไร และผลิตภาพของพนักงานของธนาคารอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ทำให้ธนาคารกสิกรไทยสามารถสร้างมูลค่าให้แก่ธนาคารได้มากกว่าเมื่อเทียบกับธนาคารอื่น ดังเช่นการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ โดยใช้อัตราส่วนทางการเงินในบทที่ 3 โดยทำการวัดคุณภาพของสินเชื่อจากอัตราส่วนทางการเงิน ซึ่งอัตราส่วนที่ได้จะแสดงถึงความสามารถในการจัดการกับสินทรัพย์ที่ด้อยคุณภาพ เมื่อธนาคารมีอัตราส่วนเหล่านี้ต่ำ จะแสดงถึงความสามารถในการจัดการกับสินเชื่อและเมื่อธนาคารทำการบริหารจัดการสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ ได้อย่างรวดเร็วก็จะทำให้ธนาคารสามารถกลับมาดำเนินธุรกิจ และขยายสินเชื่อเพื่อสร้างรายได้ให้แก่ธนาคารตามปกติได้เร็วขึ้น ในส่วนของอัตราส่วนแสดงความสามารถในการทำกำไร ก็ได้แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการสร้างรายได้จากสินทรัพย์ของธนาคาร เมื่อคุณภาพสินทรัพย์ดีก็ย่อมที่จะสร้างมูลค่าให้แก่ธนาคารได้มากเช่นกัน และในส่วนของผลิตภาพของพนักงาน แสดงถึงประสิทธิภาพที่เกิดจากพนักงานของธนาคาร ในด้านการสร้างรายได้และกำไรให้แก่ธนาคาร เมื่อมองโดยรวมค่าจากอัตราส่วนทั้ง 3 ก็แสดงผลว่าธนาคารกสิกรไทยเป็นธนาคารที่ดำเนินงานได้ดี จึงเป็นผลสะท้อนในทางบวกกับมูลค่าตลาดของธนาคารได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5.2 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ของควมมีประสิทธิภพกับตัวแปรอิสระที่พิจารณา

ตัวแปรอิสระ (Independence Variable)	ค่าสัมประสิทธิ์ (Coefficient)
LOAN	0.02283 (2.0845)**
SECUR	0.00574 (1.1403)
LABOR	-0.03061 (-1.7945)*
LAND	-0.08033 (-4.7311)***
DEPOSIT	0.09142 (3.1525)***
CAPA	0.03198 (0.1620)
DE	0.02167 (0.1166)
NPL	-0.01108 (-3.3541)***
LLRL	0.00698 (2.1161)**
FOWN	0.00215 (1.0025)
MOWN	0.01088 (1.6232)*
ASSET	-0.08398 (-4.0117)***

R – squared	0.957990	Mean dependent var	0.937219
Adjusted R – squared	0.940097	S.D. dependent var	0.065773
F – statistic	111.9465	Durbin – Watson stat	1.176925

หมายเหตุ ตัวเลขบรรทัดบน แสดงค่าสัมประสิทธิ์ ตัวเลขในวงเล็บแสดงค่า T – statistics

*** หมายถึง ความมีนัยสำคัญ ณ ระดับความเชื่อมั่น 99% ** หมายถึง ความมีนัยสำคัญ ณ ระดับความเชื่อมั่น 95%

* หมายถึง ความมีนัยสำคัญ ณ ระดับความเชื่อมั่น 90%

5.2 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของควมมีประสิทธิภาพกับตัวแปรที่คาดว่าจะมีผลต่อควมมีประสิทธิภพ

การศึกษาคอมสัมพันธ์ระหว่างควมมีประสิทธิภพกับตัวแปรต่างๆที่คาดว่าจะมีผลต่อควมมีประสิทธิภพ ในครั้งนี้จะใช้วิธีการประมาณค่าสัมประสิทธิ์โดยแบบจำลอง Fixed Effect โดยข้อมูลที่ใช้จะเป็นข้อมูลแบบ Pooled Data พบว่า

Natural Log ของสัดส่วนของเงินให้สินเชือต่อสินทรัพย์ (LOAN) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.02283 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 (ค่า t-statistic เท่ากับ 2.0845) หมายความว่า สัดส่วนของเงินให้สินเชือต่อสินทรัพย์ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของควมมีประสิทธิภพของธนาคารพาณิชย์ได้ด้วยระดับควมเชื่อมั่นร้อยละ 95 และมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวก กล่าวคือ ถ้ากำหนดให้ตัวแปรอื่นๆคงที่ เมื่อสัดส่วนนี้เพิ่มขึ้น 1 % จะส่งผลให้ประสิทธิภพเพิ่มขึ้น 0.02283 % ทั้งนี้เป็นเพราะสินเชือถือเป็นสินทรัพย์ที่สร้างรายได้หลักให้แก่ธนาคาร เมื่อธนาคารทำการขยายสินเชือธนาคารก็จะมีรายรับมากขึ้น แสดงถึงการปล่อยสินเชืออย่างมีคุณภาพ เพราะนำมาซึ่งมูลค่าที่เพิ่มขึ้นของธนาคาร ดังนั้นสัมประสิทธิ์ที่ได้จึงมีค่าเป็นบวก

Natural Log ของสัดส่วนของเงินลงทุนในหลักทรัพย์ของธนาคารต่อสินทรัพย์ (SECUR) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.00574 (ค่า t-statistic เท่ากับ 1.1403) แต่จากการประมาณค่าพบว่า สัดส่วนของเงินลงทุนในหลักทรัพย์ของธนาคารต่อสินทรัพย์มีความสัมพันธ์ในทางเดียวกับควมมีประสิทธิภพ แต่ไม่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของควมมีประสิทธิภพได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Natural Log ของสัดส่วนของจำนวนพนักงานต่อสินทรัพย์ (LABOR) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ -0.03061 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.10 (ค่า t-statistic เท่ากับ -1.7945) หมายความว่า สัดส่วนของจำนวนพนักงานต่อสินทรัพย์ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของควมมีประสิทธิภพของธนาคารพาณิชย์ได้ ด้วยระดับควมเชื่อมั่นร้อยละ 90 และมีความสัมพันธ์ในทิศทางลบ กล่าวคือ ถ้ากำหนดให้ตัวแปรอื่นๆคงที่ เมื่อสัดส่วนนี้เพิ่มขึ้น 1 % จะส่งผลให้ประสิทธิภพลดลง 0.03061 % เนื่องจากในปัจจุบัน เทคโนโลยีสมัยใหม่ได้เข้ามาช่วยอำนวยความสะดวก และแบ่งเบาภาระในการทำงานของพนักงานลง ถ้าธนาคารยังคงเพิ่มจำนวนพนักงานขึ้นทำให้ปริมาณงานที่ต้องทำน้อยกว่ากำลังคน ก็จะเกิดปัญหาการอู่งาน มีการกระจายงานกันมาก

พนักงานจึงไม่ได้ถูกกระตุ้นให้ใช้ความพยายามในงานตามที่ควร การผลิตของธนาคารจึงไม่เกิดประสิทธิภาพ ทำให้สัมประสิทธิ์ที่ได้จึงมีค่าเป็นลบ

Natural Log ของสัดส่วนของที่ดินอาคารและอุปกรณ์ต่อสินทรัพย์ (LAND) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ -0.08033 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 (ค่า t-statistic เท่ากับ -4.7311) หมายความว่า สัดส่วนของที่ดินอาคารและอุปกรณ์ต่อสินทรัพย์ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของควมมีประสิทธิภาพของธนาคารพาณิชย์ได้ด้วยระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 และมีความสัมพันธ์ในทิศทางลบ กล่าวคือ ถ้ากำหนดให้ตัวแปรอื่นๆคงที่ เมื่อสัดส่วนนี้เพิ่มขึ้น 1 % จะส่งผลให้ประสิทธิภาพลดลง 0.08033 % เนื่องจากที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ เป็นสินทรัพย์ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ถ้าหากทำการถือสินทรัพย์นี้เอาไว้ก็จะเป็นการเพิ่มค่าเสียโอกาสให้กับธนาคาร ทำให้ธนาคารมีต้นทุนการดูแลรักษาที่สูงโดยไม่จำเป็น และด้วยเทคโนโลยีในปัจจุบันธนาคารจึงไม่จำเป็นที่จะต้องใช้พื้นที่มากเพื่อให้บริการแก่ลูกค้า เช่น บริการเอทีเอ็ม ดังนั้นการลงทุนในสินทรัพย์ประเภทนี้สูง จึงทำให้ธนาคารมีประสิทธิภาพลดลงได้

Natural Log ของสัดส่วนของเงินรับฝากต่อสินทรัพย์ (DEPOSIT) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.09142 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 (ค่า t-statistic เท่ากับ 3.1525) หมายความว่า สัดส่วนของเงินรับฝากต่อสินทรัพย์ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของควมมีประสิทธิภาพของธนาคารได้ด้วยระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 และมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวก กล่าวคือ ถ้ากำหนดให้ตัวแปรอื่นๆคงที่ เมื่อสัดส่วนนี้เพิ่มขึ้น 1 % จะส่งผลให้ประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น 0.09142 % เงินฝากถือเป็นแหล่งเงินทุนหลักของธนาคาร แต่ในขณะเดียวกันก็เป็นการสร้างภาระดอกเบี้ยให้กับธนาคารด้วย เมื่อธนาคารมีปริมาณเงินฝากมากก็จะเป็นการสร้างแรงกดดันให้กับธนาคาร ที่จะต้องดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อที่จะนำรายได้มาชดเชยกับต้นทุนดอกเบี้ยที่ต้องจ่าย ดังนั้นความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นจึงมีค่าเป็นบวก

Natural Log ของสัดส่วนของทุนต่อสินทรัพย์ (CAPA) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.03198 (ค่า t-statistic เท่ากับ 0.1620) แต่จากการประมาณค่าพบว่า สัดส่วนของทุนต่อสินทรัพย์มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในทางบวกตามที่ได้คาดการณ์ไว้ แต่ไม่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของควมมีประสิทธิภาพได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Natural Log ของสัดส่วนหนี้สินต่อทุน (DE) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.02167 (ค่า t-statistic เท่ากับ 0.1166) แต่จากการประมาณค่าพบว่า สัดส่วนหนี้สินต่อทุนมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในทางบวก แต่ไม่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของควมมีประสิทธิภาพได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Natural Log ของสัดส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินเชื่รวม (NPL) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ -0.01108 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 (ค่า t-statistic เท่ากับ -3.3541) หมายความว่า สัดส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินเชื่รวม สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของควมมีประสิทธิภาพของธนาคารพาณิชย์ได้ด้วยระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 และมีความสัมพันธ์ในทิศทางลบ กล่าวคือ ถ้ากำหนดให้ตัวแปรอื่นๆคงที่ เมื่อสัดส่วนนี้เพิ่มขึ้น 1 % จะส่งผลให้ประสิทธิภาพลดลง 0.01108 % เนื่องจากสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ จะแสดงให้เห็นถึงคุณภาพของผลผลิตของธนาคาร บ่งบอกถึงความสามารถในการพิจารณาสินเชื่อที่ต่ำ ทำให้ธนาคารมีการลงทุนในสินทรัพย์ที่ไม่ก่อให้เกิดผลตอบแทน อีกทั้งยังนำมาซึ่งต้นทุนในการจัดการกับสินเชื่อที่ด้อยคุณภาพ ก่อให้เกิดค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น และเมื่อธนาคารขาดรายได้ อีกทั้งยังมีต้นทุนที่เพิ่มขึ้นจึงทำให้ธนาคารมีแนวโน้มที่จะประสบปัญหาความเสี่ยทางด้านสภาพคล่อง และจะส่งผลต่อความมั่นคงของธนาคารได้ ดังนั้นสัมประสิทธิ์ที่ได้จึงมีค่าเป็น ลบ แสดงถึงประสิทธิภาพการดำเนินการที่ลดลงเมื่อธนาคารมีสัดส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้น

Natural Log ของสัดส่วนของค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญต่อสินเชื่รวม (LLRL) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.00698 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 (ค่า t-statistic เท่ากับ 2.1161) หมายความว่า สัดส่วนของค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญต่อสินเชื่รวม จะสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของควมมีประสิทธิภาพของธนาคารพาณิชย์ได้ด้วยระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวก กล่าวคือ ถ้ากำหนดให้ตัวแปรอื่นๆคงที่ เมื่อสัดส่วนนี้เพิ่มขึ้น 1 % จะส่งผลให้ประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น 0.00698 % ทั้งนี้เป็นเพราะธนาคารที่ตั้งค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญไว้ในอัตราที่สูงก็เพื่อที่จะสามารถรองรับสินเชื่อที่ด้อยคุณภาพได้อย่างเต็มที่ และสามารถจัดการกับหนี้ที่มีปัญหาดังกล่าวได้อย่างรวดเร็ว เมื่อธนาคารสามารถจัดการกับสินเชื่อที่เป็นปัญหาได้แล้วก็จะทำให้ธนาคารกลับมาดำเนินการขยายสินเชื่อ และสร้างรายได้ให้แก่ธนาคารได้อีกครั้ง ดังนั้นสัมประสิทธิ์ที่ได้จึงมีค่าเป็น บวก

Natural Log ของสัดส่วนการถือหุ้นของต่างชาติ (FOWN) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.00215 (ค่า t-statistic เท่ากับ 1.0025) แต่จากการประมาณค่าพบว่า สัดส่วนการถือหุ้นของชาวต่างชาติ มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในทางบวกแต่ไม่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของควมมีประสิทธิภาพได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Natural Log ของสัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ (MOWN) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.01088 (ค่า t-statistic เท่ากับ 1.6232) แต่จากการประมาณค่าพบว่า สัดส่วนการถือหุ้นของผู้ถือหุ้นรายใหญ่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในทางบวกตามที่ได้ตั้งสมมุติฐานเอาไว้ แต่ไม่สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของควมมีประสิทธิภาพได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Natural Log ของสินทรัพย์ธนาคาร (ASSET) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ -0.08398 และมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 (ค่า t-statistic เท่ากับ -4.0117) หมายความว่า ขนาดของสินทรัพย์ของธนาคารจะสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของควมมีประสิทธิภาพของธนาคารพาณิชย์ได้ด้วยระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 และมีความสัมพันธ์ในทิศทางลบ กล่าวคือ ถ้ากำหนดให้ตัวแปรอื่นๆที่ เมื่อสัดส่วนนี้เพิ่มขึ้น 1 % จะส่งผลให้ประสิทธิภาพลดลง 0.08398 % เนื่องจากเมื่อธนาคารมีขนาดใหญ่จนเกินไปจะทำให้การปฏิบัติงานขาดความคล่องตัว มีการดูแลควบคุมตรวจสอบการดำเนินงานได้ไม่ทั่วถึง

จากการศึกษาความสัมพันธ์ของควมมีประสิทธิภาพกับตัวแปรอิสระที่พิจารณา ดังตารางที่ 5.2 พบว่า ค่า R^2 มีค่าเท่ากับ 0.9579 ค่า Adjusted R^2 มีค่าเท่ากับ 0.9400 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรอิสระต่างๆ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงของควมมีประสิทธิภาพได้ถึง 95 เปอร์เซ็นต์ และจากค่า F - statistic ที่มีค่าเท่ากับ 111.9465 มีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.01 หมายความว่าสมการนี้มีความน่าเชื่อถือถึง 99 เปอร์เซ็นต์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย